

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2538). การพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน.โดยถือนมนุษย์เป็น
ศูนย์กลาง. สภาแคทอลิกเพื่อการพัฒนา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2522). การพยาบาลผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- เกริกศักดิ์ บุญญานพวงศ์ สุรีย์ บุญญานพวงศ์ และสมศักดิ์ จันทะ. (2533). ชีวิตคนชราใน
จังหวัดเชียงใหม่. (งานวิจัย). สถาบันวิจัยสังคม.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เขมิกา ยามะรัตน์. (2527). ความพึงพอใจในชีวิตของตนเอง:ศึกษากรณีข้าราชการ
บำนาญกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาบัณฑิต. คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จารุวรรณ ศรีสว่าง. (2532). กิจกรรมและความคาดหวังของข้าราชการเกษียณอายุใน
ประเทศไทย.วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาลี จันทการบัณฑิต และ กมลาภรณ์ เสราดี. (2536). กระบวนการวิจัย:แนวทางการ
ทำวิจัยสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข.พิมพ์ครั้งที่ 1.นครสวรรค์ : สวรรค์วิธีการพิมพ์.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดุชนี สุนทรปรียาศรี. (2519). ปัญหาและอุปสรรคของผู้สูงอายุ. วารสารประชากรศึกษา.
ปีที่ 3 ฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน – ธันวาคม 2519) หน้า 36 – 44.
- เดชา เล็งเมือง. (2539). พฤติกรรมและการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุในชนบท.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดำรงค์ องคเส. (2540). การรวมกลุ่มของสตรีกับการพัฒนาชนบท.วิทยานิพนธ์ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิตา ชูโต. (2525). คนชราไทย. สถาบันวิจัยสังคม.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเวศ วรรสี (2534). ภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน.
- ปรีชา อุยตระกูล. (2533). ศักยภาพและเครือข่ายผู้นำท้องถิ่น. คู่มือและทิศทางการ
พัฒนาผู้นำชาวบ้านเพื่อแก้ปัญหาในชนบท.สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

- ผ่องผิว หิรัญรังสิต. (2539). การรวมกลุ่มสตรีในชนบท:กรณีศึกษากลุ่มสตรีบ้าน
ศรีดอนมูล ตำบลชมพู อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัทธา สายหู. (2540). กลไกของสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรฯ สุนทรโทก. (2529). บทบาทของผู้สูงอายุในสังคมไทยตามการรับรู้ของเยาวชน
และผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี โรจนวรรณ. (2544). การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างผู้สูงอายุกับเด็ก
ในชุมชนภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลมัย นิยมในธรรม. (2537). การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการ
ผู้สูงอายุของชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 38 “จืด-ทองคำ”บำเพ็ญ
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันทนีย์ จันทรเยี่ยม. (2543). ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนในการแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดของชาวม้งในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศิริวรรณ ศิริบุญ และ มาลินี วงษ์ลิทธิ. (25235). ข้อเท็จจริงและทัศนคติของผู้สูงอายุและ
คนหนุ่มสาวในกรุงเทพฯต่อบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ.
สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพันธ์ เตชะอธิก และ คณะ. (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน.
พิมพ์ครั้งที่ 1. ขอนแก่น: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สมพันธ์ เตชะอธิก. (2541). บทเรียนภาคปฏิบัติ ชุมชนเข้มแข็ง. พิมพ์ครั้งที่ 1. ขอนแก่น :
โรงพิมพ์คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท ภาคอีสาน.
- ลีลาภรณ์ นาครทรรพ. (2540). การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.

- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2535) "การสร้างความเข้าใจให้กับองค์กรประชาชนด้วยกลยุทธ์การวิจัยแบบมีส่วนร่วม". ใน วารสารสารธารณสุขมูลฐานและการพัฒนา. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม – มิถุนายน : 23 – 34.
- สุพัตรา สุภาพ. (2541). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2542). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8 .กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนห์ จามริกและคณะ. (2523). นโยบายการพัฒนาชนบท ในชนบทไทย 2523. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- เลวี พงศ์พิศ. (2536). ความหวังใหม่ของสระคูณ. สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.(2542). แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล. พิมพ์ครั้งที่ 1 .โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด..
- อคิน รพีพัฒน์. (2531). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรม.
- อดุลย์ อภินันท์. (2540). องค์กรชุมชน กลไกเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แปลน ฟรันตัง จำกัด.
- อรอนงค์ ดิเรกบุษราคัมและอุทิศ จิตเงิน. (2536). วิจัย:การเรียนรู้ในชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครสวรรค์: สวรรค์วิถีการพิมพ์.
- อรอนงค์ ธรรมกุล. (2539). การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีย์ บันโพธิ์. (2540). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานเรื่องโรคเอดส์ในชุมชนแออัดจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุษา ดวงสา. (2537). การวิจัยเชิงคุณภาพ.(แปล) สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

Dusit Duangsa, et.al, (2000). Linkages between Children / Youth and Older Person In the Community in Northern Thailand. Report of Study for UNICEF and Help Age International.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University